

"Att veta att man inte är någonting inför Gud"

Det är mycket stort att veta att man inte är någonting inför Gud, för så är det. (Plogfåran, nr. 260)

26 april

Låt mig påminna dig om några av många uppenbara tecken på bristande ödmjukhet:

- att tycka att det man gör eller säger är bättre än det som andra gör eller säger.

- att alltid vilja få som man vill.
- att argumentera utan att ha rätt eller - om man har rätt - att insistera, envist och på ett otrevligt sätt.
- att säga sin åsikt utan att någon har bett om den och utan att kärleken till nästan kräver det.
- att förakta andras synpunkter.
- att inte se alla sina talanger och goda egenskaper som lånade.
- att inte erkänna att man inte är värd någon ära eller uppskattning, inte ens merken man går på eller sakerna man äger.
- att anföra sig själv som exempel i samtal.
- att tala illa om sig själv för att andra skall få en god uppfattning om en eller för att bli emotsagd.

- att ursäkta sig när man blir tillrättavisad.
- att undanhålla någon förödmjukande brist för sin föreståndare för att han inte skall upphöra att tänka väl om en.
- att vara nöjd när man hör sig lovordas eller att glädjas över att ha blivit omtalad i positiva ordalag.
- att det smärta att andra är mer uppskattade än man själv.
- att vägra utföra lägre sysslor.
- att försöka eller vilja utmärka sig.
- att smyga in självberöm i samtal eller antydningar om sin egen värdighet, klipskhet, kunnighet eller yrkesmässiga anseende.
- att skämmas för att man inte äger vissa saker. (Plogfåran, nr. 263)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
att-veta-att-man-inte-ar-nagonting-
infor-gud/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/att-veta-att-man-inte-ar-nagonting-infor-gud/) (2025-07-01)